നെയുള്ള വിഷമഘട്ടത്തിൽനിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കുവാൻ വേണ്ടി ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽനിന്ന് വേണ്ട നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം ചെയ്യണം. പെർമിറ്റ് ഇടവം, മിഥുനം ഈ മാസമായിട്ടുപോലും കിട്ടാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന സാധുക്കളായ വസ്തുടമസ്ഥന്മാരുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ളവർക്ക് സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിൽനിന്ന റേഷൻകാർഡുമില്ല അവർക്ക് ഈ പാട്ടവുമില്ല. ഇങ്ങിനെയുള്ള ആളുകൾ എങ്ങിനെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടുകയെന്ന സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ട് അധികൃതന്മാർ അന്വേഷിക്കാത്തതിനെപ്പറ്റി പ്രത്യേകം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുവാനായിട്ടാണ് ഞാൻ ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്നത്. സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ട്മെണ്ടിന്റെ നടത്തിപ്പിൽ എത്ര പ്രാക്ടിക്കൽ ഡിഫിക്കൽട്ടീസ്സ് ഉണ്ടായാലും, എന്തെല്ലാം ഏടാകൂടങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നിരുന്നാലും സാധാരണ വസ്തുടമസ്ഥന്മാർക്ക് കിട്ടുന്ന പാട്ടം കിട്ടാതെ പട്ടിണി കിടക്കുന്ന ഏറ്റവാടിൽനിന്ന് അവരെ രക്ഷിക്കണമെന്ന് ഉണ്ടായിട്ടും പെർമിറ്റ കൊടുക്കുവാൻ കൂടി സാധിക്കാത്തത് വളരെ ശോചനീയമായ ഒരു അവസ്ഥയാണ്. വിളവെടുത്തുകഴിഞ്ഞാൽ യാതൊരു കാലതാമസവും കൂടാതെ പെർമിറ്റ കൊടുക്കണമെന്നാണ് ഞാൻ ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം കൊണ്ടു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത്.

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* There are two kinds of permits, one for transport from one Village to another and the other from Taluk to Taluk. With regard to the permit from Taluk to Taluk the permit is granted by the Director. With regard to the permits from Village to Village the permit is granted either by the Tahsildar or the Village Officer. In cases where the information is readily furnished there is generally no delay. In most cases the Village Officers have been authorised to issue the permit, if the information is furnished. If full information is not given or if the return has not been furnished, then there is some delay.

Again regarding the permits from Taluk to Taluk, as soon as an application is received if the information is furnished the permits are issued immediately from the Office. Strict instructions have been issued to expedite the issue of permits. The permits in Municipal areas are issued by the Assistant Supply Officers in regard to this there is absolutely no delay. Fortnightly returns are being received in my office from the subordinates showing the number of permits pending to be issued. I may just inform the House, from the latest return that I have received now, that the number of applications pending in regard to the transport permits from Taluk to Taluk is only 14 throughout the whole State and the delay now is only on an average about 15 days.

With regard to the transport from Village to Village the number is considerably large but even there the pendency is not much. I will take all possible care to see that permits are issued as early as possible.

Mr. C. J. Chirayath *(Nellai):* What is the number of pendency as report permits issued from Village to Village?

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* 38. This is regarding pendency? In the light of these facts I request the Hon'ble Member to withdraw the cut.

Mr. C. J. Chirayath *(Nellai):* In view of the assurance by the Hon'ble Member for Food Supplies I beg leave of the House to withdraw my motion.

Cut motion, by leave, withdrawn

Cut motion No. 30

Distribution of paddy instead of rice

***Mr. C. J. Chirayath** *(Nellai):* I rise to move to reduce the allotment of Rs. 4,17,165 for Miscellaneous (*a*) Food Supplies Establishment in Demand No. 39 by Re. 1. (To distribute paddy instead of rice).

മിസ്റ്റർ സി. ജെ. ചിറയത്ത്: കൊച്ചിരാജ്യത്തുള്ള നെല്ല ഗവൺമെണ്ടിൽനിന്നും നെല്ലെടുപ്പപദ്ധതിയിലേക്ക് എടുക്കുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള നെല്ല നല്ല നെല്ലായിട്ട വാങ്ങി ഇപ്പോൾ കൊടുക്കുന്നതായ നാറിയ അരിക്ക പകരം തരമുള്ളിടത്തോളം നെല്ല റേഷൻപീടികയിൽ വിതരണത്തിനുപയോഗപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ളതാണ് ഈ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപത്തിന്റെ ഉദ്ദേശം. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് ഒരുപക്ഷെ മില്ലുകാർക്ക് അത്ര സുഖകരമായിരിക്കുകയില്ലെങ്കിലും സാധുജനങ്ങളെസംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ അവരവർ നെല്ല

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കുത്തിയെടുത്ത അരി ചോറാക്കി ഭക്ഷിക്കുകയാണ് പ്രത്യേകസുഖം. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ പൊതുജനാരോഗ്യവും പൊതുജനസുഖവും ആലോചിച്ചു നമ്മുടെ കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ നെല്ലെടുപ്പുപദ്ധതി വഴിയായി കിട്ടുന്ന നെല്ല മുഴുവൻ റേഷൻഷാപ്പുകൾ വഴിയായി പൊതുജനങ്ങൾക്കു കിട്ടുന്നതിനായിട്ടുള്ള ഏർപ്പാടു ചെയ്യണം. അതിൽ ഗവൺമെണ്ടിനു യാതൊരു വക നഷ്ടവും ഇല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, ചുരുക്കത്തിൽ കുറച്ചു ലാഭവുംകൂടിയുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു പദ്ധതി സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ രണ്ടഭിപ്രായം കാണുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു ജനങ്ങൾക്കു ലാഭവും സുഖവുമായിട്ടുള്ള ഒരേർപ്പാടായിട്ടാണു ഞാനതു കാണുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ ഒരു കാര്യം സപ്ലൈ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഞാൻ ഖണ്ഡനോപക്ഷേപം ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

*മിസ്റ്റർ കെ. ഐ. വേലായുധൻ : ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു. സാധാരണയായിട്ടു കൂലിപണിക്കു പോയാൽ സ്ത്രീകൾക്കു നെല്ലായിട്ടാണു കൂലി കിട്ടിയിരുന്നതു്. പുരുഷന്മാർക്കും നെല്ലുതന്നെയാണു് കൂലി കിട്ടിയിരുന്നതു്. അവർ ആ നെല്ലുംകൊണ്ടു രാത്രിയാകുമ്പോഴാണു് വീട്ടിലേക്കു വരാറു്. ആ നെല്ല കുത്തി അരിയാക്കി ചോറുണ്ടാക്കി ഭക്ഷണം കഴിക്കുകയാണു് പതിവു്. ഇതു് അവർക്കു കൂടുതൽ പരിചയമുള്ള ഒരു കാര്യവുമാണു്. അതുപോലെതന്നെ കൊയ്ത്തുകാലങ്ങളിൽ കൊയ്യാൻ പോകുന്ന സ്ത്രീകളും പുരുഷന്മാരും കൊയ്ത്തു കഴിഞ്ഞു കിട്ടുന്ന പതമ്പു വീട്ടിൽ കൊണ്ടുവന്നു കുത്തി അരിയാക്കിയാണു് ഭക്ഷിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ കിട്ടുന്ന അരിയാണെങ്കിൽ കുറെ അധികം നേരം കുത്തണം. അതു നെല്ലായിട്ടു കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ കുത്തലെ വേണ്ടിവരികയുള്ളു. കഴിഞ്ഞാൽ ഒരു കുത്തലുംകൂടി കുത്തണം. അരിയായിട്ടു കൊടുക്കുമ്പോൾ അതു നനഞ്ഞിരിക്കുന്നു, പീഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ പരാതി പറയുന്നുണ്ടു്. ആ അരി കുത്തുന്ന സമയംകൊണ്ടുതന്നെ നെല്ലാണെങ്കിലും കുത്തി അരിയാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു് തോന്നുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു് അരി കൊടുക്കുന്ന പതിവു് നിർത്തി നെല്ല കൊടുക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു.

*മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരി : സർ, ഈ ഉപക്ഷേപത്തോടു ഞാനും യോജിക്കുന്നു. നെല്ല കൊടുക്കൽ പ്രാക്ടിക്കലല്ലയെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. ഇടങ്ങഴി അരി അളക്കുന്നതിനു പകരം ഒ ഇടങ്ങഴി നെല്ലു് അളന്നുകൊടുക്കേണ്ടിവരും. അപ്പോൾ അളവു മാത്രം ഒന്നു വ്യത്യാസപ്പെടും. അതുകൊണ്ടു നെല്ല കൊടുക്കുന്നതിനു് എന്താണു് വിഷമമുള്ളതെന്നു് എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. സ്വതെതന്നെ നാട്ടിൻപുറത്തു നെല്ല കുത്തി നല്ല വശമുള്ള ആളുകൾ ഇപ്പോൾ മിക്കവാറും അതു മറന്നുപോകത്തക്ക നിലവന്നിട്ടുണ്ടു്. സാധാരണ നെല്ല കുത്തിയ അരിയുടെ ഭക്ഷണമാണു നാട്ടിൻപുറങ്ങളിലുള്ളവർ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നതു്. നെല്ല കൊടുക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു മില്ലിൽ കൊടുത്തു കുത്തിക്കുവാനുള്ള ചിലവു ഗവൺമെണ്ടിനുണ്ടാവുകയില്ല. ചീത്തയാക്കി, ഉപയോഗിക്കുവാൻ കൊള്ളാത്തവിധത്തിൽ, ഗവൺമെണ്ടിനു നഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവരികയുമില്ല. പലവിധത്തിലുള്ള ലാഭവും അതുകൊണ്ടു ഗവൺമെണ്ടിനുണ്ടാകും. മില്ലുകളിൽ മൂന്നുനാലു ദിവസംവരെ വെള്ളത്തിലിട്ടു പുളിപ്പിച്ചു, നാറിയ അരി കൊടുക്കേണ്ടിവരികയുമില്ല. നെല്ലു് ആവശ്യമുള്ളവർക്കു നെല്ലുതന്നെ കൊടുക്കുക നെല്ലു് ഇല്ലാതെവരികയാണെങ്കിൽ അരി കൊടുക്കുക. അതു് എത്രതന്നോ തന്നാലും തിന്നാതെ തരമില്ലല്ലൊ. യുദ്ധം അവസാനിച്ചാൽ നെല്ലുതന്നെ വാങ്ങുവാനും അതു കുത്തിയെടുത്തു് ആ അരിയുടെ ചോറു് ഉണ്ണുവാനും വേണ്ടിടത്തോളം തവിടു കിട്ടുവാനും നമുക്കു് ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന നെല്ലുകൊണ്ടുതന്നെ മതിയാകുന്നതാണു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : ഉമിക്കുടി കിട്ടുകയില്ലേ ?

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവിനമ്പൂതിരി : ഉമി ഉമിക്കരിക്കു മാത്രമല്ലേ ഉപയോഗമുള്ളു. തവിടു പ്രധാനമായിട്ടു കന്നുകാലികൾക്കാവശ്യമാണു്. കൺടോൺമെയിറിനു തവിടു കിട്ടുന്നുണ്ടെങ്കിലും മുഴുവനും ഉമിയോടുകൂടിയ തവിടാണു കിട്ടുന്നുള്ളു. അതുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ല. അതുകൊണ്ടു് അധികഭാഗവും നെല്ലായിട്ടുതന്നെ കൊടുക്കുവാൻ ഡിപ്പാർട്ടുമെണ്ടു ശ്രമിക്കണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി ഞാൻ ഈ ഉപക്ഷേപത്തെ പിൻതാങ്ങിക്കൊള്ളുന്നു.

*Speech not corrected by the Hon'ble Member.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rao Sahib M. M. Paul *(Director of Food Supplies):* The distribution of paddy as ration instead of rice was attempted during the early stages of the rationing scheme due to the practical difficulties experienced both by the card-holders and the agency of distribution, this had to be given up. The question has come before the Legislative Council more than once and has been discussed in detail.

The quantity of paddy, even if it is to be distributed as ration, available for the purpose is very limited. Paddy derived out of local purchases alone can be distributed as such. Almost all the quotas alloted from other parts of India are being imported in rice alone. Paddy for purchase by Government will generally be available in surplus areas alone. The quantities of paddy purchased have to be transported to deficit areas within the shortest time possible either as paddy itself or after conversion into rice. Transport of paddy requires more time and labour and accommodation than rice. In these days of transport difficulties we have to take the maximum advantage of the available transport facilities. Generally, double the quantity of rice can be transported within the time and space allotted for paddy. Similar is the case in regard to accommodation for storage. Paddy if it is to be distributed as ration will have to be stocked in various dificit areas and more space is required for storage of rice will be required for this. Consequently this will involve additional expenditure by way of rent to building and also difficulty for accommodation as there is a dearth of buildings required for the purpose.

The paddy available for purchase will be of various qualities and quantities. Each variety cannot be separately stocked and there is the possibility of these being mixed together and giving room often to complaints from the people themselves. It has to be purchased from the cultivators as soon as the harvest is over, lest there is the diffiulty of the stocks going underground, or being disposed of otherwise, notwithstanding the prohibitions imposed on such transactions. As such paddy will have to be purchased in wet condition also, of course with the due allowance of "Vasi" for drying. Such paddy cannot be stocked without proper drying as it is liable to get deteriorated sooner than dried paddy. These require further time and labour.

There are difficulties for distribntion. Also the available paddy being limited. we cannot have sufficient time. Under our rationing scheme, ration for a week or that for a day is distributed to the card-holders. A larger number of the people are daily card-holders as they cannot afford to purchase the ration for a whole week in a lump. It will be difficult for them, especially those in urban areas, if paddy is received as ration, as it will require, boiling, milling or hand pounding, etc., after purchase, before it can be used. Arrangements will, therefore, have to be made for distribution of paddy as well as rice, from all the shops, at the same time. This will be very difficult. Some shops alone cannot be allowed to distribute one of them only. There is also the possibility for the merchants to commit frauds to a larger extent, if paddy is given for distribution. They can manage to get chaff paddy from local cultivators and mix it with the paddy given for distribution and pass the mixture as ration paddy. It will not be easy to detect such frauds.

In view of the above facts the distribution of paddy instead of rice is found to be practically difficult. Government are, therefore, unable to accept the suggestion contained in the cut motion.

Mr. C. J. Cherayath *(Nellayi):* In spite of the practical difficulties to which reference in always made by the Supply Department, I feel there can be no practical difficulty whatsoever in distributing the paddy that is commandeered by the Department instead of converting it into rice. There are ever so many arguments in support of such an arrangement. From the point of view of Public Health I feel that this is a very emergent necessity of the people and I feel that it should be distributed to the people. Therefore I press the motion to a division.

Mr. President : I think the "noes" have it.

Mr. C. J. Cherayath *(Nellayi):* A poll, Sir.

Ayes

1. Mr. K. R. Ramakrishnan
2. „ Thevanna Koundan
3. „ P. Natarajan Chettiyar
4. „ P. Narayana Menon
5. „ P. Govinda Menon
6. Mr. V. R. Krishnan Ezhuthassan
7. „ P. Achutha Menon
8. „ P. T. Jacob
9. „ C. S. Panicker
10. „ P. K. Paul

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

11. Mr. P. Sankara Menon
12. ,, M. K. Raja
13. ,, M. I. Paul
14. ,, P. Mani
15. ,, Thattil Kochuvareed
16. ,, C. N. Ittiravi Nambudiri
17. ,, A. Eachara Menon
18. ,, K. Balakrishna Menon
19. ,, K. S. Panicker
20. Mr. K. T. Achuthan
21. ,, P. M. Mavankutty
22. ,, Jos. K. Verghese
23. ,, P. A. Muhammad Ashroff
24. ,, T. K. L. Kunjuvareed
25. ,, C. J. Cherayath
26. ,, K. I. Velayudhan
27. ,, P. V. Sebastian
28. ,, M. O. Thomakutty

Noes

1. Dr. S. S. Rao
2. Mr. P. E. Warne
3. ,, P. V. Raphael
4. ,, V. K. Aravindaksha Menon
5. ,, B. V. K. Menon
6. ,, A. Madhava Prabhu
7. Mr. M. Sivarama Menon
8. ,, C. J. Mathew
9. ,, K. S. Raghavan
10. ,, Rao Sahib M. M. Paul
11. ,, S. Venketeswaran

The motion is carried by 28 votes to 11

Mr. President: The question is that Government be granted a sum of Rs. 24,33,340 under "39. Miscellaneous".

Cut Motion was put and carried

The demand of Rs. 175 under "22. Miscellaneous—Cranganur" was put and carried

2. Agriculture—Rs. 3,59,325

Mr. Parambi Lonappen *(Minister for Rural Development):* I rise to move an amonnt of Rs. 3,59,325 under "2, Agriculture".

I do not propose to make any speech. I have already made one in the opening speech and I request that the allotment may be granted.

CUT MOTION No. 31

Demonstration Farms

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Tattamangalam):* I rise to reduce the allotment of Rs. 35,000 for Demonstration Farm in Agriculture in Demand No. 2 by Re. 1. *(To discuss the subject—Demonstration Farm Rs. 35,000).*

There is a consensus of opinion in the Cochin State that the Central Agricultural Farm is a drag on the finances of the State. It affects the exchequer very considerably. This opinion is due to two causes. One is that the people do not know the effect of a demonstration farm and the other is that the working of the Central Farm has not shown that they would be benefitted. We are spending about 3 lakhs of rupees and odd and the return is only about 2 lakhs of rupees. Those who go along the road in front of the Central Farm are not attracted by this Farm because if they turn to the Farm they will see only skeleton like cocoanut trees with few bunches and few nuts and very inferior sort of plantations, and fields no better. Unless and until it is shown to the agriculturists that they would be benefitted by following the methods adopted in the Farm, there is no use of spending any money at all. For instance, Sir, an acre of land is supposed in these parts to be 12 paras of paddy sowing area. In my place it is only ten paras of paddy sowing area.I shall take an example from there. In the place allotted for ten paras of seed sowing we generally sow 4 to 6 paras of seeds. Here also it may be like that. Normally we get from an acre of land 150 paras of paddy which is 15 fold. The Agricultural Department people will say that if they use only 4 paras of seeds they get 40 fold. That is the way they calculate and put it in the Administration Report. By this we are not disuaded from following our own method because we get 150 paras from an acre. If they are able to show that by spending 50 rupees more some improvement in the quantity can be made then we are sure to follow their advice. From these I do not mean to say that I am against any farm in Chittur. If the Government is establish.ng one anywhere the surrounding people should get various kinds of help from those institutions. For instance, if the Agricultural Farm that is to be established at Chittur is in the way that they have been, then it is of no use. Originally very few people cultivated sugarcane. The agricultural people came there and persuaded people to take to sugarcane cultivation. They did it and to our great surprise there was no improvement

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly